

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Kalatalousvaliokunta

2012/0143(COD)

16.7.2012

*****I**

MIETINTÖLUONNOS

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 muuttamisesta (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Ian Hudghton

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisenjärjestys (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämisenjärjestys (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämisenjärjestys (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Parlamentin tarkistuksissa ehdotetut säädösesityksen muutokset merkitään ***lihavoidulla kursivilla***. Pelkkää *kursivointia* käytetään kiinnittämään asiasta vastaavien yksiköiden huomio sellaisiin säädösesityksen osiin, jotka ehdotetaan korjattavaksi lopullisessa tekstissä (esimerkiksi selvästi virheelliset tai kyseisestä kieliversiosta pois jääneet kohdat). Korjausehdotusten hyväksymisestä päättävät asiasta vastaavat yksiköt.

Säädösesityksellä muutettavaan olemassa olevaan säädökseen tehtävän tarkistuksen tunnistetiedoissa mainitaan kolmannella rivillä muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikannus. Kun parlamentin tarkistukseen sisältyy olemassa olevan säännöksen tai määräyksen tekstiä, johon säädösesityksessä ei ole ehdotettu muutoksia, kyseinen teksti **lihavoidaan**. Merkintä [...] tarkoittaa, että kyseisestä kohdasta on poistettu tekstiä.

SISÄLTÖ

Sivu

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.5	
PERUSTELUT.....	6

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 muuttamisesta (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0277),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0137/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ...¹ antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
1. vahvistaa ensimmäisen käsittelyn kantanaan komission ehdotuksen;
 2. kehottaa komissiota valmistelemaan ehdotukset, jotka koskevat poikkeuksen laajentamista rannikkovyöhykkeille nykyisen 12 meripeninkulman rajoituksen ulkopuolelle;
 3. kehottaa komissiota valmistelemaan ehdotukset, jotka koskevat poikkeuksen voimassaolon pidentämistä yli nykyisin 10 vuoden ulkopuolelle;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

¹ EUVL 0, 0.0.0000, s. 0.

PERUSTELUT

Komissio pyrkii ehdotuksellaan pidentämään pääsyä koskevan 12 meripeninkulman rajoituksen nykyisen järjestelmän määräaika. Voimassa olevan YKP-lainsäädännön yhteydessä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 17 artiklan 2 kohdassa säädetään periaatteellista yhtäläistä pääsyä koskevasta poikkeuksesta kunkin jäsenvaltion 12 meripeninkulman alueella. Tämä poikkeus on tullut voimaan 1. tammikuuta 2003 ja sen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2012. Komissio ehdottaa voimassaolon jatkamista 31. joulukuuta 2014 saakka.

Taustaa

Yhtäläistä pääsyä rannikkoalueille koskevat poikkeukset ovat olleet voimassa yli 40 vuoden ajan. Poikkeuksesta säädettiin ensimmäisen kerran kalastusalan yhteistä rakennepolitiikkaa koskeneella asetuksella (ETY) N:o 2141/70 ja sitä koskeva säädös sisällytettiin myös Tanskan, Irlannin ja Ison-Britannian liittymisasiakirjoihin.

Nykyinen 12 meripeninkulman vyöhyke tuli voimaan ensimmäiseen YKP-asetukseen perustuen vuonna 1983. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 6 artiklassa säädettiin, että vyöhyke on voimassa 1. tammikuuta 1983 lähtien 31. joulukuuta 1992 saakka; vastaavat säännökset säädettiin myöhempien YKP-uudistusten yhteydessä (neuvoston asetus (ETY) N:o 3760/92 ja neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002).

Nykyisen asetuksen 17 artiklan 2 kohta on asetusten ainoa kohta, joka sisältää määräajan. Komissio on ehdottanut ehdotetun perusasetuksen 6 artiklan säännösten uudistamista. Koska kuitenkin on erittäin todennäköistä, että YKP:n uudistus ei tule voimaan mainittuna aikana, on varmistettava, että nykyisen järjestelmän voimassaolo ei päätty ennen uuden YKP-järjestelmän voimaantuloa.

12 meripeninkulman vyöhyke – harvinaisen onnistunut YKP-käytäntö

On yleisesti tunnustettu tosiasia, että YKP on yleensä ottaen ollut puutteellinen järjestelmä 30 vuoden ajan. Komission kommentti yhteistä kalastuspolitiikkaa koskeneessa vihreässä kirjassa (COM(2009)0163), jonka mukaan "voimassa oleva yhteinen kalastuspolitiikka (YKP) ei ole toiminut hyvin" on laimea sanonta ja käynnissä oleva prosessi on välttämätön prosessi.

Toisaalta vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että kalastuksen hallinta on onnistunut hyvin 12 meripeninkulman vyöhykkeellä. Vihreässä kirjassa todettiin, että "tämä järjestely on yleensä toiminut hyvin, ja sitä voitaisiin jopa tiukentaa", ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2371/2002 (COM(2011)0418 todettiin, että "järjestelmä on vakaa, ja säännöt ovat toimineet tyydyttävästi".

Mainittu menestys näyttäisi osoittavan, että jäsenvaltiot pystyvät hallinnoimaan ja hallinnoivat myös todellisuudessa kalastusta tietyllä menestyksellä. Kalastuksen hallinta 12 merimailin rajan ulkopuolella on ollut komission äärimmäisen keskitetyn ja tehottoman valvonnan piirissä, mutta jäsenvaltiot ovat hallinneet kalastusta rannikkovyöhykkeillä vakaasti ja menestyksellä.

Jatkettaessa laajempaa keskustelua YKP:n uudistuksesta yhtenä tärkeimpänä asiana, josta on päätettävä, on pidettävä toteutettavan hajauttamisen ja alueellistamisen laajuutta ja luonnetta. Jäsenvaltioiden yleinen tehokkuus 12 meripeninkulman vyöhykkeellä osoittaa selvästi, että paikallisiin olosuhteisiin sopeutettu hallinta on tehokkainta. Jäsenvaltioiden menestys on jyrkässä ristiriidassa sen kanssa, että EU:n harjoittama keskitetty valvonta on epäonnistunut, ja jäsenvaltioiden menestys toimii käyttökelpoisen mallina suunnasta, johon yhteistä kalastuspolitiikkaa olisi ohjattava.

Laajennettu vyöhyke - ajassa ja etäisyydessä

Kuten edellä todetaan, vihreässä kirjassa myönnetään, että rannikkojärjestelyä "voitaisiin jopa tiukentaa". Lisäksi raportointivelvoitetta koskevassa mietinnössä todetaan yhden jäsenvaltion ehdottaneen, että vyöhykkeitä olisi laajennettava 20 meripeninkulmaan.

Esittelijä kannattaa ehdotuksia, joiden mukaan rannikkovyöhykkeitä olisi laajennettava ja esittelijä on aikaisemmassa yhteydessä kannattanut asiaa koskeneita tarkistuksia. Tässä vaiheessa on toivottavaa, että uudistettu YKP luo yleensä ottaen hyvin hajautetun järjestelyn ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tehdä todellisia kalakantojen hoitopäätöksiä samalla kun ne harjoittavat yhteistyötä alueellisella tasolla. Koska uudistetun YKP:n lopullista muotoa lukuun ottamatta 12 meripeninkulman vyöhykkeet ovat selvästi olleet tehokkaita, painavat syyt puoltavat rannikkovyöhykkeiden laajentamista.

Esittelijä pitää kyseenalaisena myös sen järkevyyttä, että komissio ehdottaa 6 artiklassa, että YKP-asetuksen voimassaoloaika jatketaan nykyisestä vain 10 vuoden ajaksi. Vaikka yhteistä kalastuspolitiikkaa ei tarvitse uudistaa kokonaan 10 vuoden väliajoin, on kuitenkin selvää, että mainittu tavoite on noussut esille. On toivottavaa, että käynnissä oleva uudistusprosessi johtaa sellaiseen yhteiseen kalastuspolitiikkaan, joka toimii tehokkaasti eikä tarvitse suurta uudistusta 10 vuoden kuluttua. Vaikka nykyinen uudistusprosessi ei johtaisi menestykseen, on aihetta ehdottaa, että 10 vuoden kuluttua toteutetaan merkittävä uudistus ja että siinä yhteydessä on tehtävä muutoksia.

Ottaen huomioon, että edellä mainittu on erittäin todennäköistä ja ottaen huomioon, että käynnissä oleva keskustelu uudistuksesta osoittaa, että lainsäädäntömenettelyjä ei aina saateta päätökseen määräajassa, näyttää olevan tarpeettoman riskialtista myöntää 12 merimailin vyöhykkeelle 10 vuoden määräaika. Tämä mietintö on välttämätön vain siitä syystä, että 17 artiklan 2 kohta on ainoa YKP:n osatekijä, jolla on määräaika. Näyttäisi järkevältä säätää uusi rannikkovyöhykesäännös, jonka voimassaoloaika on pitempi kuin uudistuksen normaali 10 vuoden voimassaoloaika – ja esittelijä kannattaa järjestelmän jatkamista määräämättömäksi ajaksi.

Kiireellisyys

Esittelijä hyväksyy sen tosiasian, että tämä keskustelu olisi käytävä YKP:n laajemman uudistuksen yhteydessä, vaikka esittelijä kannattaakin 12 merimailin vyöhykkeen laajentamista sekä sen voimassaoloajan että laajuuden osalta. Nykyiset 12 meripeninkulman vyöhykkeet ovat toimineet hyvin, mutta niiden voimassaoloaika päättyy 31. joulukuuta 2012, jos käsiteltävä ehdotus ei ole tullut voimaan siihen mennessä. Vyöhykkeet tarjoavat jossakin määrin suojaa haavoittuville rannikko yhteisöille – ja mainitut kalastusyhteisöt eivät voisi

ymmärtää sitä, että niiden suoja poistetaan siitä syystä, että EU:n toimielimet ovat ajautuneet umpikujaan.

Esittelijä ehdottaa näin ollen, että ehdotuksen mukaisesti nykyisen järjestelyn voimassaoloaikaa jatketaan kahdella vuodella – mutta vaatii edelleen ponnekkaasti, että rannikkokalastuksen kansallista valvontaa on tehostettava YKP:n laajemman uudistuksen yhteydessä.